

Уроки для завершення завдання від народження Церкви на П'ятидесятницю

Рік Уоррен

Найкращий зразок для виконання Великого Доручення та Великої Заповіді у 21 столітті насправді знаходиться в Церкві першого століття. Одне з глибоких переконань, яке керує нашою коаліцією «Завершення завдання», полягає в наступному: ми віримо, що Церква в момент її народження є Церквою в найкращому вигляді.

Деякі люди хочуть повернутися в 1950-ті роки. Вони вважають, що це золотий вік християнства. Інші хочуть повернутися до Реформації. Вони вважають, що це золотий вік християнства. Я кажу, ні, ти не повертаєшся досить далеко. Нам потрібно повернутися до першого століття. Стратегія 21 століття «Завершити завдання» походить з першого століття.

Нам потрібно повернутися до того, як вони робили це в Новому Завіті в першому столітті, і ми матимемо ті самі результати, які вони бачили в Книзі Дії, і навіть у перші три століття. Розумієте, Ісус мав намір, щоб Його Церква діяла у світі так, як це описано в перший день християнства, тобто народження Церкви, у день П'ятидесятниці.

Я називаю день П'ятидесятниці статутом Церкви, тому що все, що вони робили в день П'ятидесятниці, було тим, що забезпечило їм успіх у першому столітті. Те, як вони це зробили у П'ятидесятницю, є Божим задумом. Це Божий метод для нас у 21 столітті. Ми віримо, що чим більше ми зможемо повернутися до шляхів і моделей, викладених у Новому Завіті, тим більша ймовірність того, що ми повернемося до рівня вибухового зростання та розширення, який вони бачили в книзі Дії та першому столітті.

За 2000 років християнської історії — 2000 років Церкви — найшвидший відсоток зростання стався за перші 300 років Церкви. Якби ми могли рости такими темпами сьогодні, ми б швидко завоювали світ.

Як швидко вони росли? Церква виросла зі 120 людей, які збиралися у горниці після воскресіння, і стала релігією Римської імперії менш ніж за 300 років. Протягом цього часу християнство зростало майже на 50 відсотків кожне десятиліття. Нічого собі Ця ставка ніколи не була порівняна.

Поширення християнства по всій Римській імперії відбулося настільки повно, що на римських монетах зображення римських богів та цезарів невдовзі були замінені християнськими символами, такими як хрест та Xi Po, які є першими двома літерами імені Христа. У моїй бібліотеці є дві давньоримські монети часів Римської імперії. Перша — це денарій 10 року нашої ери з обличчям цезаря Августа. Це монета, на яку Ісус дивиться і каже: «Віддайте кесареві кесареві» (Матвія 22:21). Друга монета, яка в мене є, — це денарій часів правління імператора Феодосія, який був християнином і заборонив язичницьке поклоніння. З одного боку на ньому зображено хрест над головою, а на зворотному боці монети — більший хрест. Ось наскільки швидко змінилася культура.

Як швидко росла перша церква

Спочатку давайте подивимося, як швидко зростала перша церква. Це повинно підбадьорити вас. У Діях 1:15 сказано: «У ті дні Петро піднявся серед віруючих (група, яка налічувала близько ста двадцяти)» (NIV).

У день П'ятидесятниці, коли Святий Дух дається кожному, Він змінює все. У Старому Завіті не всі отримали Святого Духа. Він приходив до людей лише в особливих випадках, а потім йшов. Але П'ятидесятниця змінює все, і це народження християнської церкви. У Діях 2:41 сказано, що в день П'ятидесятниці всі, хто повірив і прийняв послання Петра, були охрещені.

У перший день до церкви додалося близько 3000. Подивіться ще раз на фразу «додано до церкви» — зростання починається з додавання. Я хочу, щоб ви звернули увагу, що в перший же день церкви в П'ятидесятницю церква в Єрусалимі стала мегацерквою. У перший день тут охрищено 3000 людей. Мегацеркви — явище не нове. Вони почалися в Єрусалимі в перший день П'ятидесятниці. Ми побачимо, як це переходить до множення, коли будемо рухатися через книгу Дії.

Потім у Діях 2:47 сказано: «Господь щоденно додавав до їх числа тих, хто спасався» (NIV). Подивіться ще раз на фразу «додається щодня». Це означає, що принаймні одну людину на день рятували, хоча, ймовірно, було набагато більше.

Скільки навернених додасться за один рік, якщо ви додасте по одному щодня? Триста шістдесят п'ять за рік. Чи можете ви уявити, якби кожна християнська церква сьогодні щороку додавала 365 новонавернених? Це було б відродженням у 21 столітті. Це була Церква першого століття! Церква щодня доповнювалася. Що б вони не робили, ми маємо робити—тож Церква щодня додаватиме.

Далі, у Діях 4:3-4, сказано: «Вони схопили Петра та Івана і... посадили їх у в'язницю... Але багато хто, хто почув цю звістку, увірували; так що кількість чоловіків, які увірували, зросла до приблизно п'яти тисяч» (NIV).

У цьому звіті говориться, що церква в Єрусалимі зросла до 5000 чоловіків. Запитання: коли у вас буде 5000 чоловіків, скільки жінок у вас буде? Щонайменше 5000. Скільки дітей ти збираєшся мати? Може, 10 000. Отже, на цьому місці в Дії 4 церква, ймовірно, зросла до принаймні 20 000 членів.

Тепер перейдемо до Діянь 5:14, де сказано: «Проте все більше й більше чоловіків та жінок вірили в Господа, і до них додавалися» (NIV). Фраза «все більше й більше» – це грецьке слово *pletho*. Звідси походить слово «*plethora*», що означає надлишок або переповнений достаток – мати більше, ніж ви можете собі уявити та впоратися. Кілька перекладів Біблії перекладають «все більше й більше» як «безліч» як чоловіків, так і жінок. Церква настільки зросла, що тепер її неможливо порахувати. Безліч людей приходять на поклоніння. Чи можете ви уявити собі церкву, яка так зростає? Ось чому вони мусили зустрічатися надворі у храмових дворах – тому що немає будівлі, яка могла б вмістити таку кількість людей.

Тепер подивіться на Дії 5:28. Розгніваний первосвященик звинуватив апостолів: "Ми наказали вам не навчати в ім'я [Ісуса], але ви наповнили Єрусалим своєю наукою" (NIV). Це не перебільшення чи гіпербола. це факт Ніхто в Єрусалимі не міг ігнорувати вибухове зростання цієї церкви. До цього моменту церква могла налічувати 50 000 людей. Це, очевидно, безліч, більше, ніж могли б керувати такі лідери, як первосвященик.

Тепер перейдіть до Дії 6:1, і ми побачимо приклад цього: «У ті дні кількість учнів швидко зростала». Подивіться на фразу «швидко розмножується». Ми перейшли від додавання до множення, яке є експоненціальним фактором. І в ньому сказано: "У ті дні кількість учнів швидко збільшувалася. У щоденному розподілі їжі не звертали уваги на вдів".

Вибухове зростання завжди створює проблеми з управлінням. Важко наздоганяти зі Святим Духом, яким є вся книга Дії. Одна з версій Святого Письма говорить, що Церква зростала «стрибками» («Послання»). Який захоплюючий звіт!

Тепер, далі в нашому звіті про хід подивіться на Дії 6:7, тому що це сталося після того, як вони вирішили проблему догляду за бідними вдовами в церкві, яка швидко зростала. Вірш 7 говорить про це: «Слово Боже продовжувало зростати, і число учнів дуже помножилось в Єрусалимі, і дуже багато священників прийшли до слухняної віри» (ESV). Знову ж таки, тепер ми бачимо експоненціальне зростання за рахунок множення, а не просто за рахунок додавання нових конгрегантів.

Тепер ви відчули смак швидкого розширення Церкви в першому столітті. Чи може це повторитися? О, так, якщо ми повернемося до новозавітних способів поширення Євангелія в перші три століття.

Давайте розглянемо останній вірш у цьому звіті про зростання Церкви, який нам дає Лука. Він наведений лише через двадцять п'ять років після народження церкви у день П'ятидесятниці, і знаходиться в Діяннях 21. Після всіх своїх місіонерських подорожей Павло повертається до Єрусалиму і знаходить не мегацеркву — бо це був перший день — а величезну церкву, яку вже навіть неможливо порахувати.

У Діях 21:19-20 говориться про це: "Павло докладно розповів про все, що Бог зробив між поганями через його служіння. І, почувши це єрусалимські церковні лідери, вони прославили Бога. Тоді вони сказали до Павла: Ти бачиш тут, брате, скільки натовпів юдеїв увірувало тут".

Слово «множина» є дуже рідкісним грецьким словом. У деяких перекладах Біблії це слово «множина» перекладається як «тисячі», але це набагато більше, ніж просто тисячі. Тут використовується грецьке слово міріоі, що буквально означає десятки десятків тисяч. Це було слово для вираження настільки великого числа, що його неможливо було порахувати.

Це слово μυρίοі є тим самим словом, що й англійське слово «myriad». Що таке міріади? Міріада означає надзвичайно велику кількість. Це незліченна кількість. Він такий великий, що його неможливо порахувати. Грецькі астрономи сказали б, що на небі безліч зірок. Ви не вмієте рахувати. Ось наскільки великою була церква в Єрусалимі, і це була лише одна церква в одному місці в першому столітті.

Тож ви можете запитати, наскільки великою була церква в Єрусалимі після двадцяти п'яти років? Що ж, більшість біблійних дослідників вважають, що вона зросла приблизно до 100 000 членів. Ви спитаєте: «Ну, а наскільки великим був Єрусалим?» Єрусалим був містом з населенням близько 200 000 осіб. Це означає, що половина міста була членами першої християнської церкви Єрусалиму. Тепер ви знаєте, чому первосвященик сказав, що вони наповнили Єрусалим своїм вченням!

Ми, природно, поставили питання: «Де збиралася Церква?» Відповідь — та, яку нам доведеться використовувати у 21 столітті, якщо ми збираємося так швидко зростати. Вони використовували будинки. З історії ми знаємо, що найшвидше зростаючий період християнства був протягом перших 300 років, і — ось що — за ці перші 300 років не було збудовано жодної церковної будівлі.

Я був в одній із найстаріших будівель у Маалулі, Сирія, яка була побудована приблизно в 312 році, і вона не така велика, але тут має бути певна кореляція, що в період найшвидшого зростання вони не будували жодних будівель. Швидке поширення нашої віри по всьому світу не потребує будівель. Насправді будівництво будівель може уповільнити експоненціальне зростання, тому що ми не можемо будувати досить швидко в множенні.

Протягом перших п'ятнадцяти років Церкви Седдлбек ми використовували 79 різних орендованих приміщень, у тому числі банки, школи, склади, футбольні стадіони і навіть гігантський намет протягом останніх трьох років, перш ніж ми нарешті побудували будівлю в п'ятнадцятому році. Ми збільшили Церкву Седдлбек до понад 10 000 відвідувачів у вихідні дні в наметі та вдома, навіть не маючи у власності будівлі. Я хотів довести, що вам не потрібна будівля, щоб виростити церкву.

Звідки ми взяли цю ідею? Я почерпнув цю ідею з моделі найпершої церкви. У Діях 5:42 сказано: «Вони збиралися кожного дня в храмі та від дому до дому, і не переставали звіщати, що Ісус є Христос».

Книга Діян Апостолів дає нам усі секрети, необхідні для виконання завдання. Це один принцип і двоетапна стратегія. По-перше, там сказано, що вони зустрічалися для великого групового поклоніння у дворах храму, а по-друге, вони зустрічалися для спілкування в малих групах по домівках. Ця стратегія працює й сьогодні: велике групове поклоніння, спілкування в малих групах.

Ось головна ідея, яку я хочу, щоб ви зрозуміли: у 33 році нашої ери була лише жменька віруючих християн, але протягом 300 років вони домінували в Римській імперії. Коли ми вивчаємо всі бар'єри, з якими стикалися ці християни, і коли ми розуміємо, що вони не мали ресурсів, які ми маємо, це робить їхнє зростання ще більш вражаючим. Отже, нам потрібно смиренно дозволити християнам першого століття навчати нас у 21 столітті.

Чого ми можемо навчитися з самого першого дня Церкви, у день П'ятидесятниці, день народження християнства? Чим більше я вивчав Дії 2, тим більше я захоплювався цим як оригінальним статутом Церкви. Якщо ми просто наслідуватимемо модель того, як Святий Дух породив церкву в Дії 2, ми матимемо шаблон для завершення завдання до 2033 року нашої ери, 2000-річчя від дня народження християнства.

Сім елементів Статуту Церкви

З розділу 2 Дії ми отримуємо сім елементів статуту церкви.

По-перше, ми повинні чекати і постійно молитися про Божу силу. Молитва згадується кілька разів у перших двох розділах Дії. Ми ніколи не матимемо сили та результатів Дій, поки не будемо молитися, як Дії. У Діях 1:14 сказано: «Усі вони були разом у постійній молитві разом із жінками та Марією, матір'ю Ісуса, та з його братами» (NIV). У Діях 1:24 знову сказано: «Тоді вони помолилися» (NIV). У Діях 2:42 сказано: «Вони присвятили себе... молитві» (NIV).

Коли мене вибрали очолити коаліцію «Завершити завдання», перше, що я зробив, це почав залучати лідерів молитовних мереж по всьому світу та зустрічатися з ними, тому що, якщо Господь не збудує дім, вони марно трудяться, будуючи його. Божя робота повинна виконуватися Божим способом, і ми рухаємося вперед на колінах. Багато молитви приносить багато сили; мала молитва дає мало сили; жодна молитва не дає сили.

Початкові зусилля для Великого Доручення почалися з молитви про владу. Нам потрібно зробити те саме. У Діях 1:3-4 сказано: "Протягом 40 днів після розп'яття Ісус багато разів зустрічався зі своїми послідовниками і багатьма способами довів, що він справді живий, і він говорив з ними про Царство Боже. Одного разу, коли він їв з ними їжу, Ісус сказав їм: "Не виходьте з Єрусалиму, доки Отець не пошле вам Духа, якого Він обіцяв".

Іншими словами, Ісус каже: "Не намагайтеся нічого робити, доки Я не пошлю Свого Духа, щоб надати вам сили. Ви не зможете зробити це самостійно". Не знаю, як ви, але я глибоко відчуваю власну неадекватність, коли ми говоримо про донесення Євангелія до всього світу в наступному десятилітті.

Але своїм Великим дорученням Ісус дав нам велику обіцянку. Це в Діях 1:8: «Ви отримаєте силу, коли Святий Дух зійде на вас; і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі [вашому рідному місті], і в усій Юдеї [сусідньому повіті] та Самарії [люди, які відрізняються від вас культурно, але живуть на тій самій території], і аж до краю землі» (NIV).

Святий Дух дав би їм всю силу, необхідну для виконання того, що Ісус доручив їм зробити. Отже, протягом десяти днів вони лише чекали і молилися, чекали і молилися, чекали і молилися. Існує прямий зв'язок між молитвою і силою. Після десяти днів молитов прихід Божого Духа супроводжувався трьома потужними знаменнями в день П'ятидесятниці.

У Діях 2:1-4 сказано: "Коли настав день П'ятидесятниці, усі вони були разом. Раптом почувся з неба звук, подібний до подуву сильного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. Вони побачили те, що здавалося вогненними язиками, які розділилися та зупинилися на кожному з них. Усі вони сповнилися Святого Духа та почали говорити іншими мовами, як дозволяв Дух. їх» (NIV).

Що ми тут маємо? Ці три чудесні знаки: шум, який нагадує ураган всередині будівлі, яскраве полум'я, яке виглядає як пожежа, і всі говорять іноземною мовою. Уявіть собі це.

Яке значення цих трьох символів? Бог нічого не робить випадково; він не робить нічого, щоб похизуватися. Ісус демонструє три істини. Він каже: "По-перше, моя Церква має бути могутньою. По-друге, моя Церква має бути у вогні. По-третє, моя Церква має бути мультикультурним, всенаціональним зібранням. Моя Церква буде таким, чого ви ніколи раніше не бачили".

Дії 2:43, «Усі були сповнені благоговіння перед багатьма чудесами та знаменнями, які вчинили апостоли» (NIV). У перший день Церкви відбувалися чудеса — ознаки і чудеса. Давайте просто будемо чесними — сьогодні ця сила відсутня в багатьох, якщо не в більшості церков. чому Ми не молимося, як вони. Вони молилися десять днів; ми більше говоримо один з одним, ніж з Богом.

І все ж, у 1 Коринтян 4:20 сказано: «Царство Боже — це не просто слова, а сила» (NIV). У переказі послання сказано: «Божий шлях — це не просто слова, а життя, що дає силу». Щоб завершити завдання, нам знадобиться багато сили від Бога. Молитва буде пріоритетом для завершення завдання.

Ось що вони роблять. Вони моляться десять днів, проповідують десять хвилин і мають 3000 врятованих. Ми робимо навпаки. Ми готуємося і плануємо десять днів, молимося п'ять хвилин і маємо п'ять збережених. Коли ми молимося, як Дії, ми матимемо силу й результати, як Дії.

Друга річ, яку ми дізнаємося зі статуту церкви: ми повинні говорити всіма мовами, щоб досягти всіх людей. Я говорю тут не тільки про національні мови. Я кажу, що ми не можемо очікувати, що невіруючі вивчать нашу релігійну мову, наш жаргон. Ми говоримо щось на кшталт: "О, я благословенний. Я був засмучений духом. Хвала Богу. У мене тягар на душі". Це мова, яку люди не розуміють.

Якщо ви місіонер, ви повинні вивчити мову людей. Неважливо, наскільки добре ваше повідомлення. Якщо ви не вивчите їхню мову, вони її не зрозуміють. У нас є найкраще повідомлення у світі, але ми часто намагаємося поділитися ним нашою мовою замість того, щоб вивчати мову культури.

Як місіонер, коли ви переїжджаєте до іншої країни, ви повинні вивчити іноземну мову. Сьогодні вас оточують різні культури. Ви не знаєте мови хіп-хопу, ви не знаєте мови матерів дошкільнят, ви не знаєте мови самотніх дорослих, ви не знаєте мови військового жаргону. Ми повинні ділитися Доброю Новиною зрозумілим для них способом, використовуючи канали, які до них доходять.

Ось чому стандартна євангелізаційна презентація ніколи не спрацює всюди. У Ісуса не було стандартної презентації; він адаптував своє повідомлення до людей, з якими спілкувався. Він ніколи не використовував той самий підхід двічі. Ми повинні навчити наших людей, як це робити, а не використовувати консервований підхід, коли ви говорите те саме всім.

У Діях 2:4 сказано: «Усі вони почали говорити різними мовами, оскільки Дух давав кожному з них силу висловлюватися». Ці мови відрізняються від мов у 1 Коринтян 14. Чому? Тому що мови в 1 Коринтян 14 вимагають тлумачення, але в день П'ятидесятниці вони не потребували тлумачення, тому що дивом було те, що кожен чув своєю мовою.

Є мови для особистісного зростання, але це були мови для євангелізації. Невіруючі миттєво розуміли, що вони говорять. Тут є більш глибокий принцип. Чому це чудо було дано для статуту Церкви? Дії 2:5 розповідають, що в Єрусалимі залишилися релігійні євреї, які прибули з усіх країн світу.

Біблія продовжує: "Коли вони почули цей шум, зібрався великий натовп. Усі вони були схвильовані, бо всі вони чули, як віруючі розмовляють їхньою мовою. З подивом і подивом вони вигукнули: "Ці люди, які так говорять, - галілеяни! Як же тоді всі ми чуємо, як вони говорять нашою рідною мовою?» (Дії 2:6-8 GNT).

У Діях 2:11 говориться щось подібне: «Ми всі чуємо, як вони говорять нашими рідними мовами про великі діла, які вчинив Бог» (GNT).

Це необхідність багатоканальної та полікультурної комунікації. Що робив Бог? Він змінював Буття 11, плутанину Вавилону.

Сьогодні церква розмовляє майже всіма мовами, оскільки 2,6 мільярда віруючих є в кожній країні. Навіть в одній громаді, церкві Седлбек, ми розмовляємо шістдесятьма сімома мовами. Дозвольте мені застосувати це до вашого власного життя. Ви можете не усвідомлювати цього, але ви вже багатомовні, тому що, окрім національної мови, якою ви розмовляєте зі своєї країни, ви розмовляєте низкою особистих мов, особистих діалектів, залежно від вашого віку, кар'єри, культури чи інтересів, хобі, улюбленого виду спорту чи десятків інших способів спілкування з такими людьми, як ви, так, як інші люди не можуть.

Якщо вам подобається певний вид спорту, ви можете поговорити з людьми, які люблять цей вид спорту. Якщо у вас є діти певного віку, ви можете поговорити з людьми, які мають дітей цього певного віку. Якщо ви неодружений дорослий, який любить робити певну справу, тоді ви можете поговорити з іншими неодруженими дорослими, які люблять робити це певне.

Під час виконання завдання нам потрібно буде допомогти кожному християнину визначити різні типи людей зі схожими інтересами, до яких вони можуть охопити, оскільки вони мають схожі інтереси. Солдати можуть дістатися до солдатів; пенсіонери можуть досягти пенсіонерів. Ви можете охопити людей, які мають такі ж інтереси, як і ви.

Нам потрібно буде використовувати не тільки всі види мови, але й усі види каналів зв'язку. Сьогодні Інтернет і цифрові технології надали кожному християнину доступ до спілкування з тисячами людей прямо з дому та прямо з телефону.

Ось третя річ, яку вони зробили в Діях 2, про що ми дізнаємося зі статуту церкви: ми повинні використовувати духовний дар кожного. Ми ніколи не зможемо завершити завдання, якщо не залучимо духовний дар кожного. У тілі Христа кожен бере участь. Це те, що П'ятидесятниця зробила. Це змінило участь у Старому Завіті, де лише висвячений священник мав право входити до храму, а одна людина мала відвідувати Святеє Святих лише один день на рік.

Не було багато групової участі в такому стилі. Все це робили оплачувані професіонали, висвячене духовенство. Але в тілі Христа кожен може грати, і Ісус гарантує це, даючи кожному різні дари, щоб ми були потрібні один одному. Глядачів немає. Є 100 відсотків участі. Кожен член є міністром. Церква не є аудиторією; це армія — різного віку, обох статей і всіх культур.

Дії 2 продовжується: «Петро встав... і... почав говорити до народу: “...Ці люди не п’яні, як ви гадаєте; зараз лише дев’ята година ранку”... Бог каже: «Я виллю від Духа Свого на кожную людину. [Кожен вже отримує Святого Духа.] Сини ваші та дочки ваші будуть проповідувати Моє слово [І чоловіки, і жінки проповідуватимуть.]; юнаки ваші бачитимуть видіння, а старі ваші будуть бачити сні. Навіть на рабів Моїх, чоловіків і жінок [Це чоловіки та жінки, вже немає різниці], Я виллю від Духа Свого тими днями, і вони будуть проповідувати Моє слово» (Дії 2:14-18).

Тоді ось результат: «І тоді кожен, хто покличе Господа на допомогу, буде спасений» (Дії 2:21 GNT).

У цих віршах ви бачите “всіх”, “синів і дочок ваших, “юнаків ваших... . і ваші старі», «і чоловіки, і жінки». Хто це виключає? У першому столітті всі проповідували не тільки професіонали. У церкві немає неважливих людей. Кожен повинен бути залучений до виконання завдання.

Нам потрібно буде застосувати ці принципи – принцип молитви, принцип сили та принцип мультикультурної, багатомовної, мульти-генераційної, багатогендерної участі – незалежно від того, з якої країни ми походимо чи до якої конфесії належимо. Якщо ми хочемо мати силу та результати новозавітної церкви — перше століття — у 21-му столітті, ми повинні робити це Божим шляхом.

Отче, нехай ми матимемо силу Дії, коли ми молимося, як Дії, і коли ми практикуємо ці принципи, які ви заклали в основу своєї церкви. Це ваша церква, і ви її спроектували, і якщо ми зробимо це по-вашому, ми побачимо вашу підтримку і ми побачимо, що ви працюєте чудово. Ми молимося про це в ім’я Ісуса. Амінь.

ТИ БУДЕШ?

Приєднуйтеся до коаліції тисяч віруючих, церков, деномінацій та організацій, які збираються разом для виконання Великого доручення. Завершення Завдання є закликом мобілізувати всю Христову Церкву, виконувати всі заповіді Христа, з усіма людьми, у всіх місцях, використовуючи всі Божі дари, все для Божої слави до 2033 року, до 2000-річчя вказівок, даних нам Ісусом.

Дізнайтеся більше та почніть роботу на FinishingtheTask.com.